

FWIEHET IL-WARD

Ta' JOE VELLA BONDIN

MILL-BOGHOD, mitfija, qishom titjir ta' għasafar imlewna, smajt il-moti dehbija ta' arlogg idoqqu nofs il-lejl.

Tqallib fuq is-sodda, iebsa ġatba, u ttawwalt 'il barra. Dwal dghajfa xegħlu f'dellijiet sfumati l-kuritur twil, qisu bla tniem. Ucuh ta' erwieħ mitlufa, flien bla sabar, staħbwew wara l-bozoz kotrana, u ġrew bla ħsejjes biex jistaħbwew wara l-bibien. Issam-majt fil-ħemda rieqda tal-lejl, xewqan li nikxef minnhom x'kien qiegħed jiġri fin-nahiet ta' l-isptar li ma stajtx nara.

Xtaqt norqod, imma n-nġħas kien 'il bogħod minni.

Imbagħad intbalħ li f'kamarti kelli 'l xi ġadd. Smajt is-sigġu biswit soddti jiżżeegleg bit-toqol tal-bniedem li kelli ħdejja. Tbissimt. Qatt ma kienu jħalluni waħdi.

Għalaqt ghajnejja, nagħmilha tar-rieqda, u l-hin għadda fiċ-ċaqliq bla hedu ta' dak ta' ħdejja. Għandu mnejn li rqad xi waqtiet, ma nafx, iż-żda ċ-ċaqliq dejjem smajtu, u dejjem ridt nisimgħu. Qatt ma kienu jħalluni waħdi, u drajt bihom ħdejja.

Bexxaqt ghajnejja harira. Ittawwalt lejn dak ta' ħdejja. Kien ċappa dlam qalb id-dellijiet. Għal darb'oħra smajtu ji-ċaqlaq.

Ma stajtx norqod.

Imbagħad l-ewwel xquq dghajfa ta' żerniq feġġew hiemda sa ma dawlu dellijiet kamarti. Kont qtajt qalbi għal kolloks li norqod u nistrieh. Nifsi hassejtu tqil u shun go sidri. Liej iehor mingħajr irraqad, ħsibt, imdejqa.

Iż-żda fuq ġbini mixgħul b'tħewdin hassejt l-id bierda tal-bniedem ta' maġenbi. Habta u sabta, sliem hieni fawwarli qalbi. U għalaqt ghajnejja tqal.

“Orqod”, smajt bħal tħesfisa f’qalbi. “Orqod u strieh, xbejba”.

U rqad.

Meta stembaht, it-tabib, qasir u żaghżugħ, kien ħdejja, jit-baxxa għal fuqi, ghajnejh minn ġol-lentijet tan-nuċċali, kbar, ileqqu u daħkana. Tbissimli, u tbissimtlu.

“Qomt”, qalli. “Irqadt xejn?”

“Iva”, weġibtu. Tmattart wara l-kefen ta’ idi. “Ilek ħdejja?”

Messli moħhi b'subgħajh rotob. “Ma tantx—Għaliex?” Wara rasi, it-tieqa kienet miftuha. Fwieħet il-ward tal-ġnien imlietli mnifsejja. “Kemm ifuħu l-fjuri!” għidtlu.

Tifkira ddeffiset qalb il-fwieha. "Lilek biss irrid ħdejja, tabib". U ċanfartu li l-jum ta' qabel, wara nżul ix-xemx, ma kienx ġie jżurni. Kien ġie t-tabib ix-xiħ, b'ħuġbejħ sfiqa u idejh xierfa. "Lilek biss irridek tiġi żżurni. Meta tiġi l-fjuri tal-ġnien ikattru fweħiħom". Imbagħad biex żgur ingāgħlu jiġi dejjem hu, qbadt nibki u nixher. Id-dmugħ iċċelben ma' ħad-dejja u nifidli minn bejn xofftejja. Hassejtu qares ma' saqaf halqi, toghmtu hażin daqs il-morr. Ridt inkompli nibki, inħobb nibki, imma hu mesaħli d-dmugħ b'idejh torja u hanina u wegħedni li dejjem jibda jiġi hu.

Tbissimtu ferħana. Imbagħad kont sejra nghidlu fuq iż-żjara li kelli bil-lejl, minn ma nafx min. Iżda f'daqqa waħda dawl għammiexi leħħ f'moħhi. Intbaht min kien dak li kien raqqadni u fawwarli qalbi bis-sliema. Kelli seba' mitt sena li nisfa waħdi. Kliem it-tabib dejjaqni. Idejh saru rotob bl-irtubija moqžjeża ta' bugħarwien.

"Itlaq, itlaq", fesfistlu. "Itlaq biex mill-ġdid jiġi l-maħbub tiegħi".

Sa fl-ahħar telaq, b'daħka mqanżha.

Sfajt waħdi.

Mingħajr ma nitharrek, għajnejja biss jitharrku, stħarriġt madwari. Kien ġiem l-ewwel darba fi skiet il-lejl; mela ried il-kwiet. Sniemi ddarsu bir-rabja kull meta ħoss barrani kiser skiet kamarti u bieghdu minni. Il-fjuri, jittawlu seksieka mit-tieqa ta' warajja, kattru lewnhom. Il-ward bellusi tbiddel f'aħmar dagħmi ta' mħabba. Il-ġisimin, delikat daqs in-nida, ibajjad bħaż-żogħiżja, rema fewġiet ta' fwieha tal-ġenna. Il-qronfol daħak qalb il-ward sfiq.

"Ersaq lejja, maħbub tiegħi" tlabtu bil-hnienu. "Ersaq lejja bħalma jersaq iż-żerniq ta' filgħodu, u bħalma jersaq il-mewġ sajf fuq il-plajja".

U sa fl-ahħar deher, għaddej isaltan minn qalb il-fjuri. Qabeż ħasif it-tieqa u ġera għal ħdejja.

"Sa fl-ahħar", għannieli f'widnejja. "Sa fl-ahħar, għażiż". U biesni.

Ilwien il-qawsalla, għammiexa, gawhrija, infirxu fuq rasu, twaħħlu ma' tiegħi, xterdu sa riċċu l-fjuri jitbandlu fit-tieqa. Għalaqt ghajnejja. Kolloks kien sieket ħlief il-melodija ta' kwiekeb irżiña. L-hena li ġarrabb xtaqtha tibqa' miegħi għal dejjem, għal dejjem, għal dejjem.

“Maħbub”, għidlu mħawda, “huwa ħażin li xebba thobb daqskemm inħobbok?”

Hfintlu l-pala ta’ idejh. Ghafasthielu u qiegħedtha fuq ġbini. Qalbi weġġietni b’hena li bilkemm felhet. Ghidlu li nhobbu, li ahjar immut mingħajru, li l-mewt teħlisni mill-barr ta’ ħajja mċaħħda minnu.

“Imma tgħid huwa ħażin”, staqsejtu għal darb’ohra, “li nhobbok daqskemm inħobbok? — Il-misteru ta’ l-imħabba huwa akbar mill-misteru tal-mewt”.

Waqqħet sikta f’kamarti. Ghassist ħosbiena roqgħha ta’ xemx titkaxx kar qisha dudu sfajjar fuq il-ħajt bajdani. Ir-riħa tal-ward nefħet u żidiet. Kemm inħobbhom il-ward! Huma l-ħajja għalli, u l-mahbub tiegħi l-ħajja nfiska.

“Le”, għidlu, “mħuwiex ħażin, ma jistax ikun ħażin, li nhobbok daqskemm inħobbok”.

Għasfur beda jgħanni fil-ġnien. It-tpespis tiegħu jdamdam go widnejja deherli mnikket. Bhal shaba sewda qaqħdet fuq sidri. Tifkira mbiegħħda, holma, īħmar il-lejl, ikrar daqs farfett il-lejl, iddeffes go hsiebi. Stħajt minni nnifsi, ghafast għajnejja b’għadam sebgħi l-kbir. Dert fuqu.

“Dell f’moħħi, mahbub tiegħi”, għidlu “holma bla seħħi, ħnar il-lejl ikrar daqs farfett il-lejl li jiġagħalni nhewden li qtilltek. Li qtilltek għax inħobbok. Għax aħjar narak mejjet u żgura minn imħabbtek. Li qtilltek fl-għabex ta’ bejn il-jum u l-lejl, f’kamarti ta’ barra”.

F’telfa, dert fuqu u fehemt lili nnifsi li l-mahbub tiegħi ħaj, hdejja, jidħakli, is-siġġu jiżżeqleg bla hedu b’toqlu.

Infexxejt nidħak għax kien jinsab ħdejja, imissli bil-ħlewwa ġbini musfar.

“Haj inti” għannejtlu f’dagħdigħha ta’ mħabba, “ħaj, u ħdejja, mhux mejjet bħal f’tiskirieti, maqtul minni għax inħobbok”.

Fewġa nefħet ħelu ħelu, u l-ward jittawlu mit-tieqa jiżfnu fuq zkukhom, jidħku mad-daħk tiegħi. Iżda mill-kurituri ta’ barra, f’mewġiet joqorbu u jitbiegħdu, instemgħu passi meqjusa. Hanini tħelaqni. Harab minn ħdejja, qabeż mit-tieqa, staħba qalb il-fjuri.

Dahlet soru u dahkitli. Hassejtni mnikkta, imnikkta, im-nikta. Soddi tbiddlet f’ġebel niggiezi.

“Kemm sejra ndum hawn, soru?”

“Sakemm tħiġ. M’għandekx iddum ħafna issa. Il-kura għam-littlek tajjeb”.

“Le, le, soru. Issa rrid inqum, issa. Irrid ningħaqad mal-maħbub tiegħi qalb il-fjurij itbahardu fit-tieqa. Ghinni biex inqum, soru”.

“X’sejra tagħmel, binti? Iċ-ċaqliq jagħmillek ħażin”.

Għagġġlet ħdejja biex iżżejjen iż-żebbu. Saħħa-barranija ġriet f’idi. Użajtha u qomt. Dorth biex infitdex qalb il-fjuri, rasi tqila blat. It-tieqa ta’ warajja kienet magħluqa, imbarra. Xi ħażga faqq-ġħet f’moħħi.

Ir-realtà tal-ħajja sabbitni u sawtitni. Infexxejt nibki, nibki, balal u ġebel f’gerżumti. Inxhett fi ħdan is-soru. “Ma rridx ir-realtà tal-ħajja”, xhert nifsi maqtugħ, “ma rridhiex. Il-ħajja iebsa wisq u kiefra. Aħjar immut, aħjar nibqa’ mignuna. Fil-ħajja jerġa’ jibdilni. Ma rridx ir-realtà tal-ħajja”.